Ч. 27. Неділя 18 (5) лютого 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Конференция марокканьска.

Минає вже місяць, як в Альґесірас радить конференция над небезпечною марокканьскою справою. Початок був добрий; здавало ся, що все піде гладко, аж нараз в середу конференция застрягла на — марокканьскій полициї. Франция і Німеччина не можуть погодити ся в сій справі, а хоч з того ще не прийде до війни, то все-таки в марокканьскій справі настала небезпечна криза. А то ось як прийшло до тої кризи:

Франция покликує ся на то, що она в Альжірі найблизша сусїдка Марокка і зі взгляду на то, що она вже від давна стоїть в тіснїйших зносинах з Марокком, домагає ся мандату, щоби она завела порядок і безпечність в Марокку, бо через розлад в сім краю найбільше терплять пограничні сторони Альжіру.

Німеччина знов доказує, що ґенеральний мандат Франциї не дасть ся погодити з головною засадою установленою на конференциї, після котрої має бути удержана як найповнїйша власть султана, та уважає такий мандат Франциї за небезпечний для засади отвертих дверий. Німеччина домагає ся длятого межинародної участи в орґанїзациї полициї; она уважає участь самої Іспанії за дїло без значіня для ґенерального мандату. Франция видить в жаданю Німеччини шкоду для своїх інтересів і понижене свого становища в Африцї, отже заявляє длятого, що мусить обставати за мандатом при участи Іспанії. Після погляду француских полїтиків ґенеральний мандат не єсть нарушенєм, лиш підпорою верховної власти султана. Щоби усунути всї сумнїви, які вяжуть ся з ґенеральним мандатом для ненарушимости засади отвертих дверий, готова Франция дати всяку запоруку в як найбільше обовязуючій формі. Німеччина знов признає таким застереженям моральну вартість, але все-таки сумнїває ся о їх практичній вартости.

Отже на тім застрягла конференция і не може рушитись дальше. Надія на добрий конець конференциї ще не щезла зовсїм, але все-таки она захитана а рішаючої зміни сподївають ся в найблизших днях. Тимчасом розійшла ся оногди чутка, що делеґати, німецкий Радовіц і француский Ревоаль вже порозуміли ся і німецкий делеґат мав француському вияснити, що предкладає Німеччина. На то подала аґенция Гаваса таку звістку з Альґесірас:

Вість о якімсь предложеню Франциї і о предложеню Німеччини, яке она зі своєї сторони подала, єсть лиш пустою видумкою. Мимо противного говореня можемо увірити, що анї з француской сторони анї зі сторони нїмецких делеґатів не поставлено нїяких точних предложень. Розмова межи француским а нїмецким делеґатом була лиш простою виміною гадок без нїякого з'обовязаня і мала чисто приватний характер, при чім лиш дано вираз добрій волі і бажаню порозуміня. Делеґати меньше інтересованих держав, особливо же Сполучених Держав північної Америки і Італії стараують ся ревно довести до порозуміня. Справа банку державного і справа полициї суть тепер предметом рівночасних нарад. Нїмецким делеґатам звістно добре, що Франция уважає своє становище в справі полицийній виключно лиш за конечний наслідок свого становища яко держави Середземного моря і яко музулманьскої держави в північній Африцї. Франция видить в користнім залагодженю сеї справи одиноке услівє успішного закінченя конференциї. Делеґати, котрі беруть ся посередничити, старають ся вишукати концесиї на иньших полях, котрі би вирівнали ріжницю. Мимо трудностий, які стоять сему плянови на перешкодї, мають они все-таки надію, що той плян, котрий они уважають за послїдне средство до осягненя порозуміня, удасть ся. З нїмецкої сторони заєдно увіряють, що на конференциї прийде до чесної полагоди. То певна річ, що з того тїши-

9)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Тифліс, столиця Кавказу, то справдешний котел, отверта до півночи гірска кітлина, де зливають ся всї революцийні струї. Місто лежить по обох боках ріки Кури при зелїзници, що веде з Батума над Чорним морем до Баку над морем Каспійским. Тут з давен давна ворогували против себе Татари і Вірмени, а тота ворожда виступила в послїдних часах, як звістно, з нечуваною доси силою. Власти державні анї не мали достаточної сили, щоби той рух спинити, анї таки поправдї не хотїли того зробити, щоби опісля не були змушені числити ся з оправданими жаданями. Тифліс стратив тепер зовсїм той романтичний чар, який єго давнїйше окружав. Давнїйші писателї перевисшали одні других в оповіданях про романтичні подїї, які там прожили, а котрі старали ся представити в сьвітлї поезиї мимо тих кінжалів та мечів, що червонїли ся від людскої крови.

Тота пересада в описах міста і єго жителїв задержалась була аж до найновійших часів мимо того, що Тифліс перестав вже давно бути осідком межинародного житя, котре мусїв відступити на всході містам Баку і Дербенда а на заході Батумови. Правдивий всхідний елемент заступають тут ще лиш Перзи, а рух на базарах і улицях, який стрічаємо в Тифлїсї, далеко не такий, як приміром в Дамаску і Самаркандї або в Каїрі і Тунїсї. Та й зелень лїсів і сїножатий не надає містову єго головної краски, лиш сїрі, в жовтаво впадаючі гори, що окружають місто і поміж котрими вє ся ріка Кура.

А всеж таки вид міста зараз з двірця зелїзницї єсть красний а місто, коли до него увійти, робить приятнє враженє і дає богато материялу до огляданя і роздумуваня. Вже то само, що початок міста сягає до глубокої старини, бо аж до четвертого столїтя перед Христом, надає єму неаби якої поваги, а значінє то набирає ще більшої ваги, коли погадаємо, кілько то чужих народів здобувало се місто, рабувало єго і руйнувало, відбудовувало на ново і знову нищило.

Головні улицї міста обсаджені тїнистими деревами а по них їдуть трамваєві шини, але они лихо вимощені, як і майже у всїх російских містах. Готель „Льондон“, до котрого ми заїхали, відповідає всїм вимогам хоч би й найвибагливійших подорожних; комнати в нїм чистенькі і високі, а кухня і пивниця знаменитї. Зараз перед самим готелем починає ся тїнистий і добре удержаний парк, котрий відтак тягне ся в гору по спадї горба, що досить лагідно підниває ся в гору а на котрім лежить найкрасша і найбільше оживлена часть міста.

Найстарший будинок в Тифлїсї то Сіоньский собор, збудований ще в семім столїтю. Він стоїть недалеко берега ріки посеред множества вузоньких улиць, де знаходять ся вірменьскі і перскі базари. Коли зійти по широких, камінних сходах, що ведуть до середини сеї церкви, то здає ся, як би той дім божий від старости запав ся вже в землю. Тут звертають на себе увагу хрести і церковні ризи прекрасної роботи і гробницї славних королїв та вождів. Найбільшу честь віддають місцеві жителї хрестови сьв. Нїни, бо після побожного оповіданя тота сьвята воскресила тим хрестом сина якогось ґеорґійского короля, а то чудо навернуло тисячі єго поганьских підданих до Христової віри. Хрест той єсть виплетений з винної лози і висить тепер в церкві; єго виплела згадана сьвята і повязала своїм волосєм, коли жила пустинницею здалека від цїлого сьвіта.

Сьвідком дуже давної бувальщини єсть також Давидів монастир, що білїє ся здалека понад містом, нїби прилїплений до стрімкої скали. Перед сим монастирем єсть печера, окружена тїнистими деревами, а в нїй знаходить ся гробниця одного із найстарших російских поетів Ґрібоєдова, котрого в 1829 р. убили підчас ворохобнї в перскій столици, Тегеранї, де він під ту пору був послом. Тїло єго привезено сюди з Перзиї через кавкаскі гори і зложено в могилу на місцї, котре він найлїпше любив і котре так славно звеличав в своїй поемі „Ніч в Ґеорґії“. Але найбільше вславив ся Ґрібоєдов своєю комедиєю „Горе від ума“, котру ще й доси виставляють часто в російских театрах.

Недалеко городскої думи (ратуша) на Еріваньскій площі, де підчас послїдної революциї

лись би всї делеґати. Сьмішно казати, мов би то зі сторони Франциї, Анґлиї або якої небудь держави заступленої в Альґесірас бажано розбитя конференциї. З ріжних сторін запримічено вже кілька разів, що від коли розпочало ся непорозуміне, Німеччина не зробила нїякої уступки для Франциї і доси лиш все обіцювала та увіряла о своїй добрій воли.

Так представляють справу з францускої сторони. З Мадриду знов доносять, що положене стало просто безвихідне. Іспаньский президент міністрів, кажуть, дав ся почути перед громадою журналістів, що по послїдних депешах бюра Вольфа (берлиньского) і по статії „Temps“ не видить способу розпутаня ситуациї в Альґесірас. Франция дійшла до остаточної границї своїх уступок а Німеччина не хоче уступити, лиш ставить щораз то більші жаданя. Але Німеччина чує велику одвічальність, яка тажить на нїй, бо то она головно довела до того, що зібрала ся конференция.

Цікаво ще почути, яке становище займає Австро-Угорщина в сїй справі. Аґентия Гаваса (з Парижа) подала з Відня звістку, в котрій робить ся натяк на цїлковите відокремлене Німеччини на конференциї. Тота звістка звучить:

Звіти австро-угорского делеґата в Альґесірас, ґрафа Вельзерсгаймба, мають радше успокоюючий характер. Ситуация в Австро-Угорщинї єсть дуже дразлива і накладає здержаливість. Яко союзник Австро-Угорщини ледви чи могла би станути по сторонї противній Німеччинї, а все-таки бажаня Франциї знаходять у Відни зрозуміне, бо відношене Марокка до Франциї уважають за подібне до того, в якім знаходять ся балканьскі держави до Австро-Угорщини.

Вісти полїтичні.

З Угорщини. — Митова борба з Сербією. — Події в Росиї.

З Будапешту доносять, що у всїх тамошних полїтичних кругах настало велике пригноблене. Лиш одна фракция партиї независимої не стратила відваги і жадає, щоби тепер домагати ся вже не команди войскової, але зовсїм самостійної угорскої армії. Друга часть партиї хоче знову використати справи заграничні для коаліциї. Член независимої партиї пос. Лазар ставить проєкт, щоби заключити з балканьскими державами митову унїю. Він предкладає, щоби по розвязаню палати послів деякі посли виїхали на Балкан і робили там пропаґанду для сеї гадки.

Кажуть, що Цїсар написав чотири рескрипти. В першім скликує ся угорский парлямент на день 19 с. м. на одно засїдане, в другім містить ся розвязане парляменту а в третім іменоване ґен. Ниріґо королївским комісарем. Четвертий рескрипт то манїфест монарха до народу, в котрім сказано, що король встоював ся завсїгди за конституциєю, але невідрадні відносини на Угорщинї змушують єго розвязати парлямент і упімнути населене до спокою, щоби нові вибори можна тим скорше розписати.

Зачувати, що коаліция постановила по розвязаню палати послів не розходити ся, лиш радити дальше. На то з кругів урядових розійшла ся чутка, що правительству байдуже, доки палата послів буде дня 19. с. м. радити; лиш ще в понедїлок мусить розійти ся. В Будапештї розійшла ся чутка, що правительство в понедїлок ужиє войска до розігнаня послів, як би они не хотїли добровільно розійти ся.

З Відня доносять, що сербский посол зажадав оногди від австрийского уряду заграничного поданя до відомости тих змін в сербско-болгарскій унії митовій, яких бажає собі Австро-Угорщина. Спільна рада міністрів має уложити тоті зміни і через посла в Білградї предложити їх сербскому правительству.

В Білградї предвиджують, що коли Сербія уступить в виду жадань Австро-Угорщини, то прийде до запутанини з Болгариєю. Правительство охотно згодилось би на предложеня, які привіз Вуіч, лиш не хотїло би зробити того під напором. Отже тепер ведуть ся переговори головно о сторону формальну. Нема однак сумнїву, що дасть ся осягнути порозуміне.

Підчас коли правительство росийске з цїлою енерґією забрало ся душити всїлякий рух не то вже революцийний, але й всякий свободолюбивий, про якісь реформи нїчого вже не чувати а о виборах до думи державної не знати, коли відбудуть ся. Як енерґічно забрало ся росийске правительство до роботи, видко із слїдуючого розпорядженя, яке міністер Дуново вислав до всїх ґубернаторів. Він приказує: „1) Арештувати сейчас всїх проводирів революцийного руху, котрих ще судово не арештовано; 2) не робити нїякого слїдства і переслуханя, лиш списати короткий протокол; 3) з аґітаторами, котрих суди пустили на волю, поступити після точки 2.; 4) при арештованю учителів, фельчерів (помічників лїкарских), урядників господарских і т. п. не зважати на протести; 5) не зважати на нїякі протести зборів, лиш їх розганяти. — По відобраню сего розпорядженя відповісти телеґрафічно: Буде виконане“.

Новинки.

Львів, дня 17-го лютого 1906.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс концептових практикантів Намістництва: Ср. Жарлиньского з Нового Торга до Хшанова, дра Ром. Шавловского з Хшанова до Львова, Йос. Жмурка зі Львова до Нового Торга і Вікт. Гінцого зі Львова до Стрия.

— **Представленя для шкільної молодежи.** Краєва рада шкільна віднесла ся до краєвого Видїлу, аби вилинув на президентів міст Львова і Кракова в тім напрямі, щоби при заключуваню контрактів о винаєм театрів, одержуючих субвенцию з краєвих фондів, вимовили собі у директорів устроєнє кождого тиждня одного представленя для шкільної молодежи по знижених цїнах.

— **Шкільні вакациї** сего року розпічнуть ся у всїх школах вехідної Галичини о 5 днів скорше як иншими роками. Причина сего лежить в рівночаснім сьвяткованю Великодних сьвят обох обрядів, через що ученики будуть коротше сьвяткувати.

— **Санкция законів.** Wien. Ztg. доносять: Цїсар санкционував ухвалені галицким соймом закони, якими дозволено побирати громадскі податки від палених напитків громадам: Комарно, Мшана долїшна, Лянник, Буківско і Фриштак.

— **Померший король даньский** Християн IX полишив 77 живучих потомків, а іменно 6 дїтий, 31 внуків і 40 правнуків. Король Фридрих VIII, наслїдник Християна IX, має 7 дїтий. Єсть він най-

вела ся найлютійша борба, стоїть серед дерев памятник росийского поета Пушкіна, котрий вигнаний на Кавказ, відкрив перший велячаву красу Кавказу для поезиї. Бюст єго, зроблений після моделю Ходоровича, представляє дуже вірно черти поета, коли то він в самім цьвітї віку згинув в поєдинку в оборонї чести своєї жінки в Петербурзї.

Головна улиця в Тифлїсї то широкий Головіньский проспект, що переходить через цїле місто. З многих публичних будинків впадає тут в очи передовсїм театр, збудований в маврийскім стилю, а відтак дворець слави, котрий відзначає ся не так своєю архітектурою, як величезними бронзовими плитами, вмурованими на фасадї. На тих плитах списані найважнїйші події з часів завойованя Кавказу, відтак манїфест послїдного ґеорґійского короля Юрия XIII., котрим він раз на завсїгди відступив свій край „православним царям“, а також і манїфест царя Александра І., стоячий в звязи з попередним манїфестом.

На Головіньскім проспектї буває завсїгди великий рух як в справдешнім великім містї, але як же різко відріжняє ся тота струя людий, яка по нїм котить ся, від подібної в західно-европейских містах, яка тут ріжнородність ношi представляє ся нашим очам, кілько незрозумілих для нас мов можна тут почути! Побіч росийских уніформів і звичайної европейскої ношi можна тут побачити найбільше костюми Черкесів, котрі завсїгди носять при собі зброю а бодай „кінжал“, короткий ніж в похві за поясом. Тоті кінжали мають часто срібну або бодай срібним дротом жировану ручку.

Тифлїс був здавен давна містом, через котре переходила дорога з Азиї до Европи. Крім того було місто якийсь час то під панованем Татарів, то Турків і Перзів, отже й не дивниця, що тут можна так богато мов почути. Побіч росийскої мови можна тут почути з европейских ще й нїмецку, бо в містї єсть навіть велика кольонія нїмецка: відтак францускy, анґлійску і італіяньску, а з місцевих: ґрузіньску, татарску, вірменьску, турецку, перску і богато иньших. Нїмецкий учений Бруґш обчислив, що в Тифлїсї можна почути часами аж 70 всїляких мов.

До найзамітнїйших публичних будинків в Тифлїсї належить ще Кавкаский музей, положений при Головіньскім проспектї напроти палати ґен.-ґубернатора. Основателем сего музея і єго довголїтним управителем був Нїмець Радде, первістно помічник аптикарский в Ґданьску, котрий зайшовши до Петербурга, звернув там на себе увагу тамошного ґеоґрафічного товариства і при єго помочи об'їхав Кавказ і Крим а пізнїйше й Сибір та оснував з малих початків музей, котрий нинї зачисляє ся до найперших в Росиї. В нїм містять ся відділи: зоольоґічний, ботанїчний, ґеольоґічний і етноґрафічний. Найкрасша єго часть то сходова клїть, на котрої стїнах виднїють ся прекрасні образ з історії Кавказу, що представляють Прометея, похід Арґонавтів, Язона і Медею та богато иньших сцен з історії.

Нинїшне місто має около 110.000 жителїв і дїлить ся на дві части, котрі, як вже сказано, розділяє ріка Кура, а сполучає їх з собою пять мостів. В містї єсть богато заведень наукових, між тими три ґімназиї, відтак три росийскі театри і один вірменьский а 1 ґрузіньский театр. В Тифлїсї виходить 3 росийскі, 2 вірменьскі, 1 ґрузіньска і 2 татарскі великі ґазети а крім того ще кілька вірменьских і ґрузіньских помениших ґазет.

Промисл і торговля в Тифлїсї хоч і не дуже великі, то все-таки значні. В промислї займають найперше місце фабрики шкіри і тютюну, а відтак прядільнї бавовни, а в торговли дорогі коври, кавкаскі, туркестаньскі і перскі. Торговля коврами єсть так велика, що Тифлїс називають справедливо містом коврів. До найкрасших, цьвітистих належать кавкаскі коври, котрі виробляють осетиньскі жінки на дуже простих варстатах, а до найдорожших зачисляють туркестаньскі, бо они на однім квадратовім центиметрі мають найбільше очок і длятого суть найміцнїйші. Торговлею коврів займають ся по найбільшій части Вірмени а відтак і Перзи.

(Дальше буде).

старшим сином помершого короля. Відтак іде королева анґлійска Александра, котра має вже 8 внуків. Другий син покійного, грецкий король Юрий, має 12 внуків. Друга дочка Християна, мати царя Николая II, має 11 внуків. Кн. Тира Кумберляндска, пята з черги дитина Християна, має одну внучку. Вкінци кн. Вальдемар даньский має 5 дітий.

— **Шведский офіцир у Львові.** Від кількох днів перебуває у Львові ротмістр шведских гусарів бар. Ессен. Він приїхав до Львова для пізнаня австрійскої кінноти і буде два місяці відбувати вправи при 1 п. уланів оборони краєвої, поміщеним в касарни за Личаківскою рогачкою.

— **Пожарним Соколам до відомости.** На запити в справі з'їзду відпоручників пожарних „Соколів" дня 25 с. м. у Львові відповідаємо, що на з'їзд запрошено окремими письмами 58 філій в проміри 40 кільометрів від Львова. Ті філії мають вислати по двох відпоручників, а між ними начальника або місгоначальника стягу. Всї прочі філії можуть вислати по 1 відпоручникови, однак мають сейчас донести, хто приїде. В проґрамі находять ся отсї реферати: про пожарництво, про гри і забави та про орґанїзацію кінних відділів при пожарних „Сокалах", про обезпечене від огню, про поступоване супротив властий, а вкінци курс пожарництва і звіти відпоручників з діяльности філії. — *Пожарна секция „Сокола" у Львові.*

— **Крадіж 13.000 К.** В податковім уряді в Лішках в західній Галичині, пропало з каси в невиясненний спосіб 13.000 К. В суботу вечером як звичайно, два урядники замкнули касу двома окремими ключами. Коли в недїлю отвирали касу, не замітили пїякого нарушеня замків. Аж в середині каси побачили непорядок, поперевертані папери і т. п. Се занепокоїло їх; тоді обчислили гроші і справдили брак 13.000 К. Сейчас повідомлено місцеву жандармерию і краківску дирекцию поліциї. Може заряджене слїдство викриє виновника.

— **З Буковини.** Продаж дібр гр. прав. патриярхату в Єрусалимі, про яку ми свого часу згадували, уже перейшла в таку фазу, що єї публично оголосив правний заступник патриярхату адвокат др. М. Блявкопф. На продаж визначені добра Драчинцї, Вовчинець, Вашківцї над Серетом, Багринешти і Трестяна або Димка.

— **Войскова бранка** відбуде ся в округзї команди 11. корпуса в отсих речинцях: Збараж 1—7 марта, Теребовля 9—17 марта, Скалат 19—30 марта, Тернопіль 2—25 цьвітня, Снятин 15—26 марта, Печеніжин 23—27 цьвітня, Косів 22—31 марта, Жабє 2 і 3 цьвітня, Коломия 6—30 цьвітня, Сокаль 1—15 марта, Львів місто 17—31 марта, Львів повіт 2—24 цьвітня, Жовква 1—10 марта, Мости великі 12—15 цьвітня, Глиняни 1—5 марта, Перемишляни 7—12 марта, Бурштин 14—17 марта, Болшівцї 19—21 марта, Рогатин 23—29 марта, Підгайцї 30 марта до 21 цьвітня, Бібрка 1—6 марта, Ходорів 8—13 марта, Бережани 15—28 марта, Надвірна 1—12 марта, Богородчани 14—23 марта, Галич 26—31 марта, Станиславів 2—10 цьвітня, Товмач 1—16 марта, Обертин 19—22 марта, Городенка 14 марта до 2 цьвітня, Золочів 1—16 марта, Зборів 19—26 марта, Залізцї 28 марта до 3 цьвітня, Броди 5—26 цьвітня, Камінка струм. 1—16 марта, Бучач 1—19 марта, Заліщики 21—27 марта, Тлусте 29 марта до 4 цьвітня, Чортків 6—25 цьвітня, Борщів 1—12 марта, Мельниця 14—21 марта, Копичинцї 23—30 марта і Гусятин 2—9 цьвітня.

— **Дрібні вісти.** Цїсар затвердив поповний вибір ґр. Станислава Тарновского на предсїдателя Академії наук в Кракові. — Дня 25. с. м. буде відкрита в Глїбові, скалатского повіта, при тамошнім почтовім уряді телеґрафічна стация з обмеженою денною службою. — Австрийскі лїкарі наміряють розпочати акцию в справі заведеня податку від рецепт в користь вдів і сиріт по лїкарях. — Підчас оногдашного балю в кадетскій школї в Інсбруцї завалила ся середина стелї. На щастє стало ся то підчас павзи, тому обійшло ся без людских жертв. — В місті Дева на Угорщинї арештовано ватагу циганів за підроблюване гроший. Найдено у них 2700 штук 20-коронівок. — Бурмістром міста Праги вибрано дотеперішного першого заступника бурмістра др. Ґросса. — Страйк портових робітників в Рєцї прибирає великі розміри. До страйкуючих прилучили ся робітники маґазинів з фабрики рижу.

† **Померла** в Перегримцї Констанция з Париловичів Дуркотова, вдова по съвященику, в 76 роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 16 лютого. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·10; жито 5·90 до 6·10; овес 6·30 до 6·50; ячмінь пашний 6·10 до 6·30; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —·— до —·—; горох до варeня 8·50 до 10·—; вика 9·25 до 10·—; боби 6·40 до 6·70; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 48·— до 62·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка 22·— до 27·—.

Телеґрами.

Відень 17 лютого. Зачувати, що проєкт реформи виборчої буде предложений палаті послівві второк або в середу.

Будапешт 17 лютого. Палата панів має на понедїлковім засїданю ухвалити такий самий протест против розвязаня парляменту як і палата послів.

Альґесірас 17 лютого. (Аґ. Гаваса) Нїмецкий делеґат Радолїн відвідав вчера вечером француского делеґата Ревоаля і побув у него короткий час. Нїмеччина стоїть доси при своїм предложеню, щоби управу поліциї повірити султанови під міжнародною контролею.

Кольонїя, 17 лютого. „Köln. Ztg." подає телеґраму з Будапешту з донесенем, що в тамошних кругах думають, що рішуче виступлене Корони против Угорщини було би неможливе, коли би Монарх не чув ся критим Нїмеччиною. „Köln. Ztg." каже, що єсть то злобна видумка, котрій нїхто розумний не повірить.

Петербург 17 лютого. „Нов. Время" доносить, що вчера в однім домі на Невскім проспектї арештовано шістьох революціонерів социялїстичних і знайдено у них дуже богато пороху, набоїв і кілька бомб. Арештовані, котрі вже від двох недїль мешкали в тім домі, мали намір виїхати нинї до Москви.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Ґадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представлєє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

— **Лише 1 корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД". Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 дописів, а 138 поучаючих афоризмів.— Річники з минувших лїт продають ся за половину цїни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради" — Стрілецкий Кут (Буковина).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави руской, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 20/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави руської
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).